

alt det øvrige, hvorom der er Spørgsmaal. — Henlynt til, at nogle Smaafolk ikke skulde købe Obligationer, behøver jeg vistnok slet ikke at tale om, det er noget, jeg antager, ikke kommer os ved, og heller ikke skal jeg opholde mig ved, at man ved Underændringsforslaget Nr. 22 ønsker indsat „5“ i Stedet for „2“; thi det vil som sagt kun være en større Byrde, uden at gøre nogen reel Nytté.

Underændringsforslaget Nr. 25 gaar jo ud paa, at de, der ere indtraadte i Kreditforeningen, maa ikke blive fri for den solidariske Forpligtelse, før vedkommende Afdeling har afviklet hele sin Obligationsgæld; det vil sige, at enhver, der kommer herind, skulde være kommen i den sorte Gryde; han blev der, og som ikke ud deraf i en overfluelig Tid. Hvorfor skulle vi sætte disse Folk i Fængsel, hvorfor binde og baste dem, hvorfor skulde de ikke have Lov til at røre sig, som de bedst kunne? Naar de senere finde bedre Vilkaar, lad dem saa gaa; men lad dem naturligvis ikke gaa, før de have gjort, hvad der er nødvendigt for Kreditforeningens Sikkerheds Skyld, og det opnaas til fulde ved det Forslag, som er stillet af Flertallet, hvilket jeg straks skal kunne oplyse. Der staar i Udvalgets Endringsforslag Nr. 24, at ingen kan gaa ud og tage nogen Del af Reserverfondet med, medmindre Reserverfondet derved ikke nedbringes under 10 pCt. af Obligationsgælden. Det er altsaa klart, at der maa være over 10 pCt. i Reserverfondet, i det Øjeblik nogen skal kunne gaa gaa ud af Foreningen, og tage sine 10 pCt. med. Men hvad betyder det? Det betyder, at Foreningen blomstrer; thi naar Foreningen har 10 pCt. i Reserverfondet, staar den fortrinligt, og saa er der ikke den fjerneste Grund til at antage, at Folk skulde finde paa, som det ærede Medlem udtrykte sig, at echappere; det gøre de ikke. Foreningen staar nemlig saa overmaade fortræffeligt. Og dersom et Medlem under saadanne Omstændigheder skulde lade sine 10 pCt. blive, hvem fik dem saa? Saa fik de andre Medlemmer dem, han havde altsaa efterladt sin Andel af de 10 pCt. til de andre Medlemmer, til Afdrag paa deres Gæld; thi Reserverfondet skal ikke være mere end 10 pCt.. Det bliver efter Forudsætningen 10 pCt., som Udvalget har foreslaaet; men skulle udtrædende Med-

lemmer lade deres 10 pCt. blive tilbage, bliver der noget, der svømmer over; Karret er fuldt, der maa ikke være mere, der kan ikke være mere; de 10 pCt. skulle ud, og gaa til Afdrag paa de andre Medlemmers Gæld. Men vilde det ikke være unaturligt?

Med Henlynt til Endringsforslaget Nr. 26 skal jeg bemærke, at jeg lægger ikke nogen synderlig Vægt paa, om det blev vedtaget eller ej; men jeg tror dog ikke, det er rigtigt at vedtage det; thi jeg stønner ikke reitere end, at naar Revisorerne i nogen Anstalt vælges af Regeringen, vil det dog en Gang med Tøje kunne siges, at det er Regeringen, der ikke har passeret paa, og det holder jeg ikke af. Jeg finder ikke, der er nogen Grund til, at man skal kaste alt over paa Regeringen, enhver Art af Ansvar for, hvorledes denne Kreditforening styres. Regeringen skal naturligvis holde Kontrol med den, og denne Kontrol kan udføres. Revisorerne ere noget ganske særligt, og jeg ønsker ikke denne Sammenblanding mellem et privat Foretagende og Regeringens Tilsyn paa den Maade, som her er Spørgsmaal om. Jeg finder det ikke rimeligt eller heldigt. Og paa den anden Side maa jeg ogsaa sige til det ærede Medlem, at man ikke paa nogen Maade kan sige, at Revisorerne sidde paa Foreningens Maade, som han udtrykte sig; thi hvem skal revideres? Det er ikke Medlemmerne, men Bestyrelsen, der skal revideres. Ja, hvis Bestyrelsen valgte Revisorerne, havde det ærede Medlem Ret; men hvor finder man noget saa urimeligt? Der er ikke Tale om, at det nogetsteds sker. Lad dem, der i øvrigt have Myndighed, der vælge Direktionen, ogsaa vælge dem, der skulle kontrollere Direktionen, vælge Revisorerne; men i alt Fald, der er ikke Grund til at tale om, at Revisorerne skulde ønske at gøre sig behagelige for nogen og af den Grund ikke opfylde deres Pligter.

Med Henlynt til Endringsforslag Nr. 30 skal jeg bemærke, at jeg funde, hvis ikke Tiden var saa langt fremrykket, have megen lyst til at oplyse det ærede Medlem om, at det Regnestykke, som han har gjort i sin Mindretalsbetænkning, ingenlunde er rigtigt, ingenlunde er et saadant, som i Virkeligheden vilde fremkomme. Jeg tør maasse blot gøre en enkelt lille Bemærkning derved, og det er denne, at der staar i Betænkningen, at „naar Reserverfondet har opsamlet 500,000 Kroner,